О П Р Е Д Е Л Е Н И Е
№ 19560

гр. София, 20.05.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 80 състав,** в закрито заседание на 20.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Виржиния Петрова

като разгледа дело номер **5704** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 172, ал. 6 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба от Б. П. П.-в лично качество и като управител на „Б 21“ ЕООД-Е.-204498792 с адрес на управление в [населено място], чрез адв.Л. В. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 25-0352-000062/08.04.2026г., издадена от мл.автоконтрольор в към ОДМВР – В. Т., РУ С., с която на основание чл. 171, т.1 б.З)АА) от ЗДвП по отношение на жалбоподателя П. е наложена ПАМ – временно отнемане на свидетелството за управление на МПС до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 1 месец.

С жалбата е направено искане за спиране изпълнението на оспорената заповед.

Съдът след като се запозна с доказателствата по административната преписка намира от ФАКТИЧЕСКА И ПРАВНА СТРАНА следното:

Искането за спиране е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМО, като подадено в срок, от активно легитимно лице, с правен интерес и е съединено с оспорване на издадената заповед за прилагане на ПАМ, т. е. във висящ процес по оспорване на заповедта.

Разгледано по същество, искането е неоснователно по следните съображения:

Съгласно приложимата разпоредба на чл. 172, ал. 6 от ЗДвП, обжалването на заповедите за прилагане на ПАМ не спира изпълнението им. Когато законът разпорежда предварителното изпълнение на определена категория актове, той презюмира съществуването на една, повече или на всички предпоставки по чл. 60 от АПК. Същевременно презумпцията по чл. 172, ал. 6 от ЗДвП за наличието на условия, обосноваващи предварителното изпълнение на административния акт, не е необорима. Специалният закон не предвижда основанията за спиране изпълнението на визираните в чл. 172, ал. 1 от ЗДвП заповеди, за които е дерогирал суспензивния ефект на жалбата, поради което по аналогия и с оглед препратката на чл. 172, ал. 5 от ЗДвП се прилага нормата на чл. 166, ал. 2, вр. ал. 4 от АПК. Във всеки конкретен случай съдът, разглеждащ искането за спиране по чл. 166, ал. 2 от АПК на актове по чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, преценява дали незабавното изпълнение може да причини значителна или трудно поправима вреда на адресата,

която да бъде противопоставена на презумираните предпоставки по чл. 60, ал. 1 от АПК. Предпоставките, при които съдът може да спре предварителното изпълнение, са нови факти и обстоятелства, поради които самото предварително изпълнение би могло да причини значителна или трудно поправима вреда на оспорващия.

Доказателствената тежест за тези нови факти и обстоятелства и въздействието им върху правната сфера на жалбоподателя на акта е негова. За да бъде спряно предварителното изпълнение, жалбоподателят следва да заяви и докаже вида и вероятността за настъпване на твърдените от него вреди от изпълнението, за да се прецени дали са значителни като основание за спирането му, тоест следва да установи, че от допуснатото по закон предварително изпълнение ще последв значителна или трудно поправима вреда или че ще бъде засегнат особено важен негов интерес.

В случая жалбоподателят освен изложените аргументи, относно незаконосъобразността на оспорения индивидуален административен акт, е посочил, че предварителното изпълнение на заповедта му причинява значителни и труднопоправими вреди, тъй като ще бъде лишен от възможността да управлява търговските си дружества, което ще доведе до причиняване на вреди за тях и пропуснати ползи.

От друга страна настоящото дело е образувано в АССГ на 07.05.2026 г. Съдът като съобрази, че с оспорената заповед е наложена ПАМ - временно отнемане на СУМПС, но за не повече от 1 месец, който срок започва да тече на 28.04.2026г. , в който ден е връчен оспореният административен акт и фактически срокът изтича след 8 дни, намира че искането за спиране изпълнението на оспорения акт следва да бъде оставено без уважение, доколкото срокът, за който е наложена принудителната мярка е практически изтекъл.

По изложените съображения, съдът приема искането за неоснователно и следва да го остави без уважение.

Водим от горното и на основание чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от АПК, вр. чл. 172, ал. 6 от ЗДвП, Административен съд София- град, 80-ти състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на Б. П. П.-в лично качество и като управител на „Б 21“ ЕООД-Е.-204498792 с адрес на управление в [населено място], чрез адв.Л. В. за спиране на предварителното изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 25-0352-000062/08.04.2026г., издадена от мл.автоконтрольор в към ОДМВР – В. Т., РУ С., с която на основание чл. 171, т.1 б.3)АА) от ЗДвП по отношение на жалбоподателя П. е наложена ПАМ – временно отнемане на свидетелството за управление на МПС до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 1 месец.

Определението може да се обжалва с частна жалба в 7-дневен срок от съобщението, чрез Административен съд-София-град до Върховния административен съд на Република България.

На основание чл. 138, ал. 1 от АПК, препис от определението да се изпрати на страните.